

Někdy se v klubu sešla „rodina Kužvartů“. **Profesor RNDr. Miloš Kužvart, CSc.**, (uprostřed) byl odborník na nerudy, které popsal v řadě významných knih a sborníků. Aktivně pracoval v asociaci ložiskových geologů. Byl mužem širokého vzdělání a rozhledu. Jeho dva synové šli různými cestami. Starší **JUDr. Petr Kužvart** (vlevo)

je právníkem, který zastupuje různé „ekologické kauzy“ ochránců přírody a obcí proti znečišťování životního prostředí. Mladší syn **RNDr. Miloš Kužvart** (vpravo) vystudoval geologii, ale brzy se angažoval v politice sociální demokracie, byl poslancem a ministrem životního prostředí České republiky. Nyní se věnuje manažerské práci v soukromých společnostech.

Profesor RNDr. Zdeněk Pertold, CSc., je pokračovatelem profesorů Jaroslava Koutka a Zdeňka Pouby na bývalé katedře ložisek nerostných surovin, kde pracovali také prof. Jiří Pešek, DrSc., ve specializaci na uhelná ložiska, prof. Mirko Vaněček pro světová ložiska nerostných surovin nebo doc. Miloš Kužvart pro ložiska nerud. Všichni jsou dnes již emeritními členy katedry. Zdeněk Pertold spolupracoval na výzkumu kanadských sulfidických ložisek, má řadu univerzitních přátel jak v Kanadě, tak ve Spojených státech amerických.

V Americe po roce 1968 pracoval **prof. RNDr. Lubomír Jansa, CSc.**, známý sedimentolog, který občas přilétá do Čech a jako Moravan vzpomíná na své brněnské kolegy.

Profesorka RNDr. Blanka Pacltová, DrSc., pracovala jako profesorka paleontologie a věnovala se mikropaleontologii, v níž se setkává fytopaleontologie se zoopaleontologií jednobuněčných organismů.

Profesor petrografie **RNDr. Ferry Fediuk, DrSc.**, (uprostřed) byl členem katedry petrografie na Přírodovědecké fakultě UK. Byl dobrým znalcem vyvěřelých hornin, zvláště vulkanitů, kterým se věnuje dosud. Napsal zajímavé populární knihy o horninách a geologii Českého masivu a také řadu povídek, často memoárového charakteru. Zasloužil se o spolkovou činnost jako dlouholetý člen vedení České geologické společnosti.

RNDr. Zdeněk Šulcek, CSc., (nahore vpravo) nastoupil v roce 1948 do Ústředního ústavu geologického a zůstal mu věrný. Jako vynikající analytik vedl přes dvacet let chemické laboratoře ústavu, jako spoluautor je podepsán pod mnoha geochemickými i ložiskovými pracemi. Dnes žije jako důchodce v rodném Žamberku a rád si občas zahraje mariáš, který mistrně ovládá.

Do skupiny chemiků ústavních laboratoří patří také tábořský patriot **Ing. Václav Šmejkal, CSc.**, který se věnoval geochronologickým měřením, kalium-argonovou metodou počínaje. Všichni žasneme, jaký obrovský pokrok prodělaly analytické metody od šedesátých let!

RNDr. Zdeněk Stráník, CSc., bývalý ředitel brněnské pobočky Českého geologického ústavu, geolog, který studoval karpatské jednotky na Moravě a podstatně se podílel na zpracování současné geologické mapy České republiky a souborů publikací o karpatské soustavě.

